

# REFLEX

setmanari

d'actualitats

A l'Ajuntament fa dues sessions que hi assisteixen tretze! regidors. Qui d'ells desapareixerà l'any vinent?

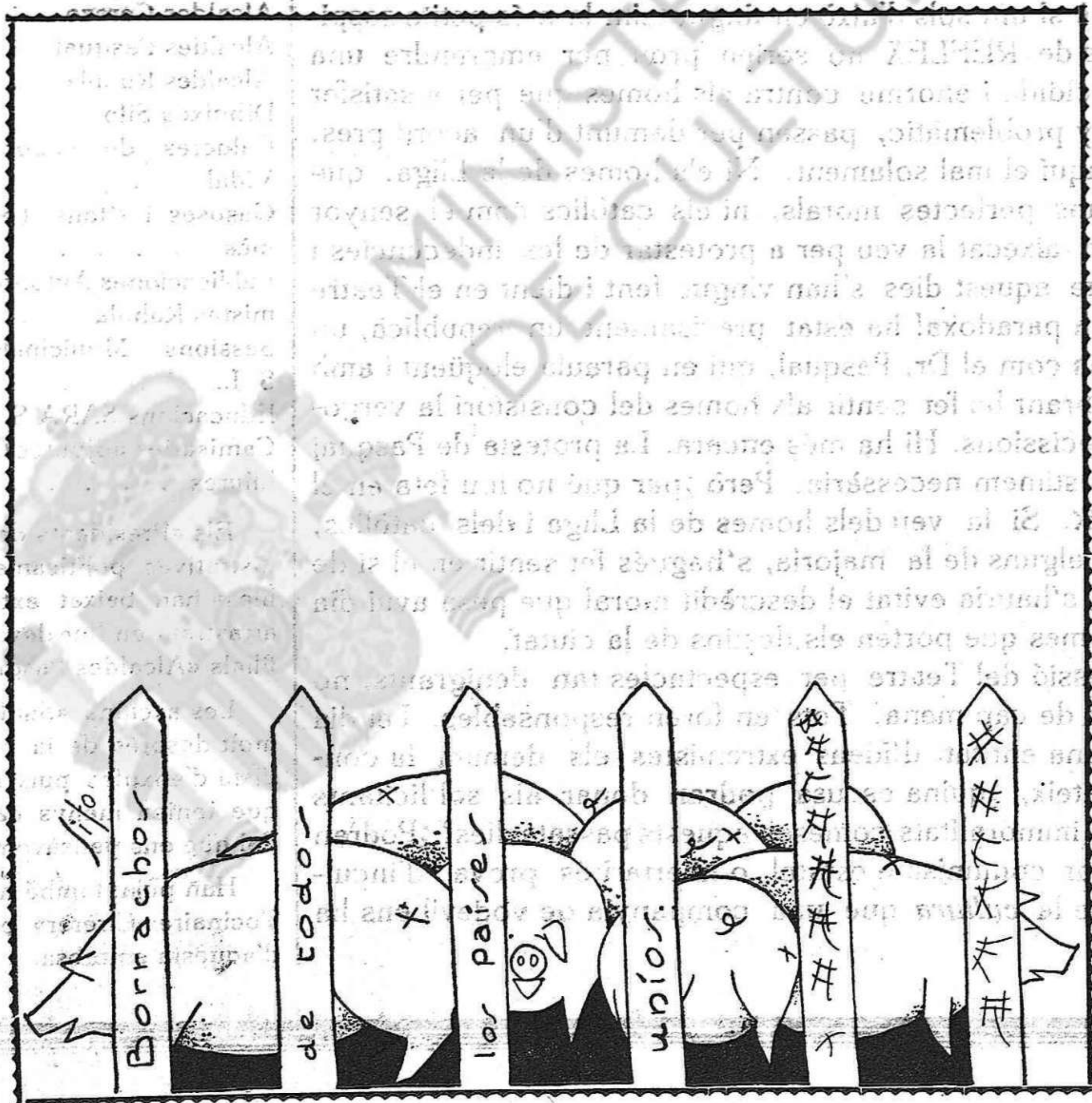
El 13 és un mal número!

20 cèntims

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

## Art modern

### Expressionisme



"CLUB"

REFLEX ha regalat a un dels components dels famosos «TALLERES SARASA», un exemplar de l'obra de MYSELF, que porta per títol «L'home ben educat».

## EDITORIAL

# El Teatre Municipal

Hem silenciats fins avui l'acord pres per l'Ajuntament de concedir el nostre primer Teatre a una empresa per celebrar-hi vodevill, perquè no creïés aquesta empresa, per nosaltres molt respectable, que anàvem contra els seus interessos. Finida ja la contracta amb la companyia i, per tant, acabades ja les funcions vodevil·lesques a l'escenari del Teatre Municipal, avui protestem enèrgicament de la decisió dels homes que integren el nostre Ajuntament, que després de l'acord del 31 de desembre passat, acord que impedia atorgar el Teatre del poble a tots aquells que no celebressin en el mateix actes culturals, el cediren per complaure la gula d'una petita empresa local.

Per algú de l'oposició, se'ns ha dit que barrejats amb els que formen l'empresa, hi ha algun regidor de la majoria. I d'aquí l'atorgament que es feu del Teatre el dia que fou demanat. No ho creiem. Perquè si tan sols d'això en tinguéssim la més petita sospita, les planes de REFLEX no serien prou per emprendre una campanya decidida i enorme contra els homes que per a satisfer un petit guany problemàtic, passen per damunt d'un acord pres.

No rau aquí el mal solament. Ni els homes de la Lliga, que es tenen per uns perfectes morals, ni els catòlics com el senyor Busquets, han aixecat la veu per a protestar de les indecències i pocasoltes que aquest dies s'han vingut fent i dient en el Teatre del poble. I oh paradoxa! ha estat precisament un republicà, un menjacapellans com el Dr. Pasqual, qui en paraula eloqüent i amb to enèrgic i vibrant ha fet sentir als homes del consistori la vergonya de llurs decisions. Hi ha més encara. La protesta de Pasqual l'aplaudim i l'estimem necessària. Però ¿per qué no fou feta en el seu dia oportú?. Si la veu dels homes de la Lliga i dels catòlics, afegida a la d'alguns de la majoria, s'hagués fet sentir en el sí de la Corporació, s'hauria evitat el descrèdit moral que pesa avui dia damunt els homes que porten els destins de la ciutat.

La concessió del Teatre per espectacles tan denigrants, no admet excuses de cap mena. Tots en foren responsables. I el dia de demà que una entitat d'idees extremistes els demani la concessió del mateix, ¿quina excusa podran donar als sol·licitants després de les immoralitats comeses aquests passats dies? ¿Podran dir que predicar comunisme estatal o libertari és prova d'incultura després de la *cultura* que una companyia de vodevil ens ha donat?

# Borsa..

(Cotitzacions facilitades per l'agència Havas-Fabes-Faber)

Santaló . . . . .	101'—
Presidents de Junes Administratives políticament irresponsables S. A. . . . .	0'0008
Enarquia Eléctrica (abans F. A. I.) . . . . .	Embarcades
Enarquia Eléctrica (abans F. A. I.) hipotecàries . . . . .	105'75
Casanelles (Borsa de Carmona) . . . . .	7'—
Segurs tocinaires Cirerer . . . . .	400'—
Defenses del suro Quintanes . . . . .	3000'—
Alcaldes Tordera . . . . .	100'—
Alcaldes Palol . . . . .	98'—
Alcaldes Cerezo . . . . .	22'—
Alcaldes Pasqual . . . . .	0000'8
Alcaldes Rahola . . . . .	75'—
Dibuixos Sifo . . . . .	Pàgina 1
Calderes de vapor Vidal . . . . .	Més que vostè!
Gasoses i sifons Tomàs . . . . .	Més que vostè!
Publicaciones Autonomistas Rahola . . . . .	No es cotitzen
Sessions Municipals S. L. . . . .	No hi ha paper
Educacions SARA S. A. . . . .	0000'5
Camiseries adjuntes Camps . . . . .	100'—
Lliures . . . . .	400 grams

Els «Presidents de Junes Administratives políticament irresponsables» han baixat extraordinàriament arrastrant en llur devallada les seves filials «Alcaldes Pasqual».

Les accions «Santaló» han pujat molt després de la publicació de la llista d'enxufes puix s'ha comprovat que tenien menys *carga financiera* del que ens pensàvem.

Han pujat també molt els «Segurs Tocinaires Cirerer» pel molt negoci d'aquesta empresa.

# EXPRESS BAR

(LOCAL MUNTAT AMB TOT EL CONFORT MODERN)

SERVEI A LA CATA - OBERT TOT LA NIT

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

GIRONA

NOTA POLITICA

# LA REFORMA AGRARIA

Després de l'alarma, en cert punt justificada, que entre els propietaris rurals i en el decurs dels mesos de Setembre i Octubre de l'any passat produí la publicació del primer projecte de Reforma agrària, l'opinió espanyola esperava conèixer la forma en què, definitivament, es presentaria el projecte a les Corts Constituents.

Era curiosíssim copsar les opinions dels propietaris rurals i la dels treballadors del camp. Més curiós encara, era enfrontar les dues opinions i deduir-ne el punt mig necessari per tal que la susdita reforma, sense perjudicar excessivament la propietat donés satisfacció a les aspiracions de justícia social i de millorament material de bona part de la població rural espanyola.

El Sr. Domingo, Ministre d'Agricultura del Govern de la República, s'ha mostrat satisfet per la forma en què l'opinió espanyola ha acollit el projecte.

En general, el projecte està bé; diem que està bé tinguent en compte de què el país no s'organitza d'una manera socialista. La reforma és socialitzant, però no socialitzadora. L'autor del projecte ha sabut col·locar-se entre les solucions capitalista i socialista.

La solució més feliç del projecte la trobem en la base 8, (capítol referent a indemnitzacions) en la que es crea un deute especial amortitzable en cinquanta anys i d'una renda del tipus cinc per cent. Les indemnitzacions fetes part en numerari i part en títols d'aquest deute amortitzable creat seran capitalitzades amb un tipus pro-

porcional a llur renda així com la indemnització en numerari és subjecte a una escala inversament proporcional a aquesta renda.

Cal tenir present que queden exceptuades de l'expropiació els béns comunals, els terrenys dedicats a explotació forestal, les deveses d'herbeig i forratges; les finques models de perfecció tècnica en l'explotació agrícola tampoc no seran expropiades sempre que ho sol·licitin la part interessada. De totes aquestes excepcions no podran beneficiar-se cap d'aquestes finques quina aprovació hagués estat fet a títol senyorívol i s'haguessin tramès fins arribar als actuals propietaris en forma d'herència, o donació.

Baix el punt de vista social cal tenir en compte de què els camperols no tindran de tenir cura del pagament del rèdit del paper del Deute Agrari que es crearà. Els camperols que transformats en petits propietaris rurals seran la plataforma on s'apoiarà la República, sols hauran de satisfer les quantitats que els hi fixarà l'Institut de Reforma agrària prenent per base les rendes cadastrals.

Una altra qualitat de reforma agrària és la de què es priva als propietaris el recurs d'hipotecar llurs finques davant el temor d'expropiació ja que l'Estat, s'obliga a deduir de l'import de la finca gravada el valor de la carga que tingui, que serà pagada a qui correspongui.

Un altre punt excel·lent del projecte és la base 21; en ella es declaren redimits tots els cens, foros i subforos imposats sobre els béns rústecs

qualsevulla que sia la denominació amb què se'ls distingeixi en tot el territori de la República. Hi ha, però, al projecte, dos o tres punts poc clars que segurament quedaran explicats pel Ministre en el moment de discutir-se el projecte a les Corts Constituents. En general, trobem que la reforma agrària projectada és excel·lent tenint en compte totes les circumstàncies en què ha hagut de fer-se aquesta reforma com són l'estat social de les regions agrícoles espanyoles després de les propagandes extremistes que allí s'han sembrat i de les promences que els homes de la República feren als camperols de tot Espanya en el decurs del període d'enderrocament del vell règim.

El projecte de reforma agrària és excel·lent si tenim consciència de l'estat miserable del camperol andalus, castella i extremeny que necessita millors aliments, més comoditats i més cultura. La reforma agrària, després d'aprovaada, vindrà a resoldre un problema que semblava insoluble; minvarà l'atur forçós a les ciutats per provocar l'espontània reintegració al camp dels obrers agrícoles que han anat concentrant-se als nuclis industrials.

ALEGRÍ

## Indiscrecions

### Un càrrec "Lligero"

El conseqüent republicà Joaquim Tordera té amics a pertot. Fins a la Lliga!

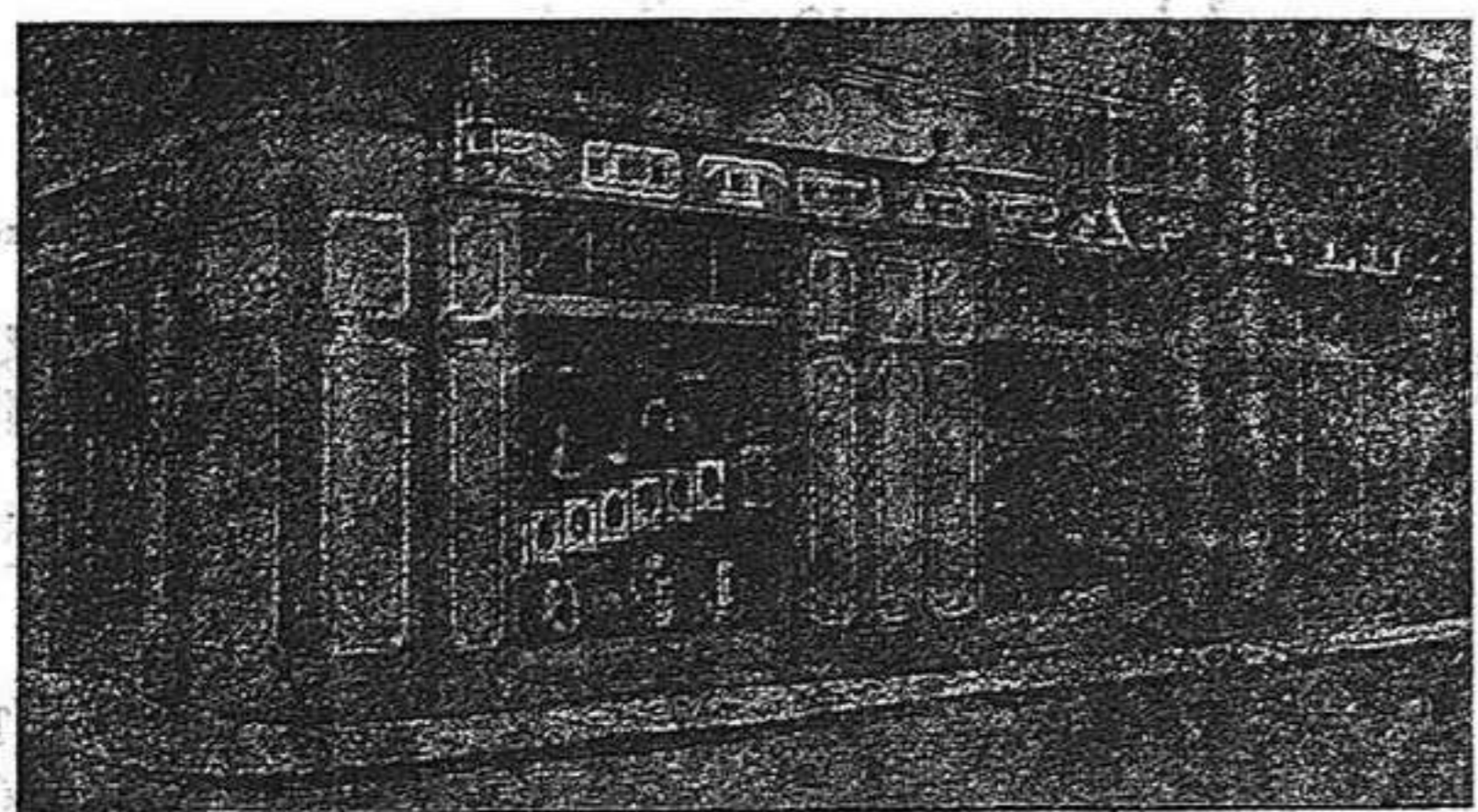
En la passada reunió general del Centre Catalanista, tinguda per a la elecció de càrrecs de la junta directiva, el senyor Tordera sense ésser soci de la Lliga ni sentir-se — creiem nosaltres — identificat amb aquells senyors va tenir cinc vots, cinc!, per un càrrec directiu.

I després diran que la Lliga no es republicanitza!

### Los cuatro jinetes del Apocalipsis

El senyor «Piquipon n.º N» és molt amic de fer tertúlia. Al cafè X on hi té la seva penya el fan parlar molt. Allí, aquell senyor, parla de tot i de tothom. Teatre, Cinema, Art, Música... tot surt a la conversa.

Ahir divendres al vespre es parlava dels polítics que són escriptors:



Les persones de bon gust es serveixen de la

**Fotografia**

**“ L U X ”**

per casaments, grups de família, Comunionis i per tot el que es necessiti.

PLAÇA DEL OLI, NÚM. 1

Secció especial per aficionats. — Entrega ràpida. — Treball perfecte

PREUS INCOMPATIBLES

INSTRUCCIONS GRATUITES ALS BONS CLIENTS

Lluís de Tàpia, Ayala, Azaña, Zulueta... etc.

Naturalment, el nostre heroi va tenir d'opinar i recordant els temps de les lluites polítiques de Blasco Ibàñez digué:

—Oh! Aquell temperament polític de l'autor de «Los cuatro jinetes de la Sicalipsis»!

### Dignitats

Ara que la mort de M. Briand, «el paré pedaç d'Europa», és tan recent recordem una anècdota de l'il·lustre estadista francès. Era quan es celebrà el Congrés de la S. de N. a Madrid. Una dama volgué saludar a M. Briand, i, per testimoniar-li la seva admiració intentà besar-li l'anell aleshores cap del govern francès duia a la seva mà esquerra.

Briand, però, adonant-se de l'intenció de la dama digué tot retirant la mà:

—No madame. Sóc cap del govern francès i President de l'Assemblea de la Societat de Nacions... però encara no he arribat a bisbe!

### A més de les ballarines...

...també les damisel·les de «Cívica Femenina» ensenyen alguna cosa! Això succeeix a Figueres:

És tanta la dèria d'ensenyar (d'ensenyar, quèl?) que senten les senyores de «Cívica Femenina» que diuen que després del xinès, francès, alemany, anglès i rús, també ensenyaran el «patuès».

Encara que això del «patuès» no sigui cap cosa lletja, troben que ens tindrien d'ensenyar alguna cosamés... perquè l'únic idioma que no ensenyen és el català.

Ara se l'aprenen!

### Oftalmologia

Aquí, a Catalunya, a la premsa d'esquerres ens ha sortit un «Mussol» inspirat per les dretes lligueres. Corresponem a la salutació que dirigeix a tota la premsa. Per molts anys!

### Per si érem pocs...

Ens diuen que dissabte sortirà a la llum pública un setmanari editat a Girona i inspirat per un *Centro Republicano Radical Autonomista* (Quantes coses eh!?) que hi ha instal·lat a Càn Norat.

La criatura es dirà «El Radical»...

### Presidents de Joventut

Durant la celebració de la reunió de partit al casal republicà del carrer del Carme, «Joventut republicana» entitat autònoma constituïda dintre d'aquella casa, portava la contra per sistema solament. A cada intervenció que feia, posava els peus en remull, vulgarment, els peus a la galleda.

El seu president, un xicot impressor que porta ulleres, fuma en pipa i caliquenyos, implantador de la jornada de vuit hores i mitja als impressors, al discutir-se l'aprovació d'un article del nou reglament que és presentava i en el qual es deia que la quota a satisfer seria voluntària, demanà la paraula.

Concedida per la Presidència i en mig d'una espectació gran, Bermúdez el flamant president de «Joventut Republicana» diu:

«De quan serà aquesta quota voluntària.» La riallada va sentir-se del Coliseu estant.

### No senyor, sóc sabater

En Sàbat és considerat com en

Muñoz Seca dels delegats de futbol Es trobava amb els jugadors a Barcelona, a l'Hotel Marina, i l'amo de l'Hotel li pregunta:

—Escolti, jove, és vostè delegat?

I en Sàbat, imitant Muñoz Seca, contesta ràpid:

—No, senyor, sóc sabater!

Històric.

### De la guerra xino-japonesa

Un grup d'amics comenten a la sortida del Teatre Albèniz, els treballs realitzats pels Mèndez, Germans Ferrer, etc. etc.

—Decididament la vetllada ha estat molt entretinguda, els treballs força interessants; però... he trobat a mancar una cosa—diu un quota d'Olot per cert gran dibuixant.

—El què?—pregunten tots a chor.

—Home, senzillament: malabaristes japonesos.

Davant aquesta resposta tots varen quedar fumuts. En Trini, però, volguent fer un xisto dolent, replicà:

—Home...! No veus que tots són a la guerra!?

### Entre esquimals

Uns quants amics passegen sota les voltes de la Rambla.

—Em sabríeu dir quin és el significat de la paraula esquimal?—pregunta un d'ells.

—Et seré franc—diu un oficial de correus molt eixerit—ben bé del cert no ho sé; però, entre varies explicacions, la més estesa i potser també la més digne de crèdit, és la que defineix etimològicament el mot «esquimal», a l'home que viu entre els gels.

Trini, que havia escoltat amb molta atenció aquesta explicació, capeix un xic i diu:

—Així l'home que es cuida del gel a l'Hotel Italians, ta...també és un esquimal?

## Saló Modern ●●●●

de Modesta Blanch (Abans Casa Cisquet)

Acreditat saló que reuneix immillorables condicions de situació i confort—Calefacció, aigua calenta i freda a totes les habitacions  
Màxima higiene, comoditat i gran confort

Servei especial de restaurant de nit. Resopons a preus reduïts  
OBERT TOTA LA NIT

Vins i Xampanyes de les millors marques. — Licors d'alta qualitat. — Aperitius diversos

Portal de la Barca — GIRONA

## NARCÍS FIGUERAS I REXACH

Metge cirurgia

HORES DE CONSULTA:

Matí de 11 a 1

Tarda de 4 a 6

DISSABTES, DIUMENGES I DIES  
FESTIUS de 10 a 1

RAMBLA LLIBERTAT, 26, 1.<sup>er</sup>

# SESSIO DE L'AJUNTAMENT

Una sessió de «Precs i Preguntes».—L'Ajuntament de Girona no reconeix cap dret al de Sant Daniel sobre el cementiri.—El Sr. Rahola i companys de districte, regalen una bandera.—El passadís de Pedret.—El Sr. Dalmau, amb això de la direcció única ha tingut de fer de municipal.

Presideix Palol.

Assisteixen els regidors senyors: Cerezo, Vinardell, Ribes, Colomer, Rahoja, Escatllar, Pasqual, Busquets (Ll.), Dalmau, Tomàs, Bonmatí i Busquets (A.)

Tothom xerra... *porque se puede!*  
DESPATX OFICIAL

—Es llegeix una lletra de l'Associació d'Empleats de Banca agraint la cessió del local de la Biblioteca on hi varen celebrar una conferència.

—El Casal de Reus, organitzador d'un homenatge al locutor d'E. A. J., Sr. Torres (Toresky), demana l'adhesió de l'Ajuntament de Girona.

—Una comunicació del Conseller de justícia de la Generalitat de Catalunya, assenyalant termini per presentació de recursos contenciós-administratius.

—El Delegat d'Hisenda es declara incompetent per resoldre una reclamació de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana impugnant quelcom de les ordenances municipals.

—El Delegat d'Hisenda dóna compte d'haver declarat improcedent la reclamació, també contra les ordenances d'enguany, formulada pel President de Venedors Ambulants.

—Es llegeix una instància d'un que vol vendre xurros en una parada de 4x2 metres. (A la Comissió).

—Es dóna lectura d'una comunicació de l'enginyer municipal sobre xarxa d'enllumenament.

## ORDRE DEL DIA

—Dictamen d'Hisenda: Accedint a lo sol·licitat pel Sr. Joan Crosas Julià sobre concert d'arbitris per a llocs de venda. Se l'hi assenyalen dotze pessetes mensuals.

—Dictamen de Foment: aprovant cessió de terrenys pel Sr. Alsina.

—Un altre dictamen de Foment desestimant la petició de la Federació d'Entitats dels Mercats en el sen-

tit de què es traslladés al divendres el mercat que Girona celebra el dissabte.

—Dictamen, també de Foment, acordant accedir a la petició dels veïns del carrer del Mestre Roger tertraplenant aquest carrer quan s'acabi de fer-ho al de Benet Barceló.

—Dictamen de Governació demanant s'acordi contestar al Sr. Governador que l'Ajuntament de Girona no pot reconèixer els drets de l'Ajuntament de Sant Daniel sobre el cementiri del carrer del Carne.

(A precs del Sr. Tomàs queda vuit dies damunt la taula).

## PRECS I PREGUNTES

—A instàncies del Sr. Tomàs s'acorda celebrar la sessió el dilluns (de 1.<sup>a</sup> convocatòria) i el dimarts de 2.<sup>a</sup>.

El Sr. RAHOLA.—Prega s'activi l'expedient d'agregació de pobles; demana l'expurgació d'arbres de les Rambles i sol·licita l'adquisició de material per l'escola del Pont Major que s'inaugura el primer d'abril. Diu que l'Ajuntament no es preocupi de la bandera de dita escola perquè les regalen els regidors per aquell districte.

El Sr. RIBES.—Fa observar el lamentable estat, baix el punt de vista higiènic en què es troba el llit del Galligans. Això ho comentaren molt desfavorablement els estudiants d'arquitectura en sa visita. Demana es comuniqui als veïns l'ordre de portar les escombraries al carro.

—El Sr. ESCATLLAR.—Demana s'estudiï la manera d'arreglar el passadís de Pedret de forma que no salti l'aigua pel damunt. Diu que actualment, a més d'ésser un perill pels cotxes és una molèstia pels transeünts ja que les basses d'aigua que hi ha fa que els autos esquixin els vianants. Demana, després, s'activi el canvi de certs casillers dels burots.

El Sr. CEREZO.—Diu que sobre el primer extrem *abunda* en el mateix criteri del Sr. Escatllar. Demana s'estudiï.

El Sr. TOMAS.—Fa consideracions de caràcter tècnic sobre la solució (un sobrepont) proposada pels senyors Escatllar i Cerezo.

El Sr. BUSQUETS (A.)—Demana es foredin els graons del pont de les peixeteries de manera que pugui escolar-se l'aigua de la pluja.

El Sr. DALMAU.—Referint-se al prec del Sr. Ribes, diu que es torni a donar ordres al cap de la guàrdia perquè es vigilin la deixalla d'escombraries al riu Galligans. Assenyalat la necessitat de què es recomani als guàrdies municipals d'obligar als vehicles a dur les direccions úniques recentment senyalades a diversos indrets de la ciutat. Diu que ell, dies passats, al carrer Albareda, tingué de fer de municipal. Acaba preguntant s'arregli el sot que hi ha a la cruïlla dels carrers R. Ferran Puig i Santa Eugènia.

El Sr. PASQUAL.—Fa observar el poc lloc que hi ha a la biblioteca municipal. Prega que l'Ajuntament s'interessi prop de la companyia del Teatre Municipal per tal de què no representin obres de gènere vodevillesc d'un gust excessivament groller. Després prega es faci propaganda per tal de què els pares vacunin llurs infants als sis mesos de llur naixença amb la vacuna antivariòlica i amb l'antituberculosa tot seguit d'haver nascut. Diu que aquesta darrera vacuna (Mètode Calmette) la subministren gratuïtament el Laboratori Municipal de Barcelona i l'Institut Llorente, de Madrid.

No havent cap més regidor que vulgui fer ús de la paraula es suspèn la sessió a tres quarts de vuit del vespre.

**Ja tornem a les de sempre. De vint-i-dos regidors que té l'Ajuntament gironí, solament han assistit a la darrera sessió municipal TRETZE! Fins a quan?**

**Rebosteria PRATDESAVA-Plaça de la República, 9**

INFORMACIONS

**Preguntàvem:**

Us solidaritzeu amb l'adhesió del «Centre d'Unió Republicana» i del Partit Federal Nacionalista a l'Esquerra de Catalunya?

# Els Regidors nostres

El senyor Miquel Santaló ens contesta i el senyor Pompeu Pasqual...  
El senyor Quintana de

*Ens diu l'Alcalde popular de Girona i diputat a Corts senyor Miquel Santaló Parvorell*

I Sóc soci del Centre d'Unió Republicana de Girona i això fa solidaritzarme amb totes les decisions de l'entitat en raó del seu esperit democràtic i de les finalitats humanes de la seva ferma i diàfana actuació. Tot altre posició equivaldria a una indisciplina que no podria compartir per estimar-la sempre temerària i amoral.

II

Esquerra Republicana té en el

seu *haber* una pàgina gloriosa de l'història del nostre poble: l'haver plasmat, en forma categòrica, els dalters seculars de la reivindicació de la nostre personalitat en l'Estatut i la contribució a la Constitució de la República espanyola afermant la sobirania civil i possibilitat tota obra de govern humanista i democràtica per damunt del mapa dels programes de partit actuals i futurs.

Una lletra del President del C. U. R., Sr. Pompeu Pasqual

Sr. Director de REFLEX

Molt Sr. meu:

*Circumstàncies especials fan que no pugui contestar de moment el vostre reportatge polític, que tinguéreu a bé fer-me la setmana passada. No és que el defugi, però us prego, deixeu que passin uns dies i aleshores, si és que ho considereu convenient, amb molt gust ho faré.*

Afectuosament

Pasqual

## ELS MITINGS TRADICIONALISTES

L'obra de sabotatge contra la República

# Sr. Governador:

Els homes de REFLEX assistirem, el passat divendres, al míting que feren els tradicionalistes. Hem de denunciar-vos, Sr. Governador, que allí, en aquella casa que en diuen «La Amistad», un capellà, als propis nassos d'un agent a les vostres ordres, donà un estrident crit de «VIVA EL REY». Què féu el vostre agent? Riure per sota el nas, fregar-se les mans de satisfacció i comentar la cosa baix baixet amb la seva dona que l'acompanyà a l'acte. A l'hotel Peninsular en el banquet per celebrar l'èxit, les senyores que hi assistiren es lliuraren a expansions per l'estil. Vigileu per la República!

# CASA REXACH

Tenim el gust de participar-li haver rebut les

Novetats en llana per primavera

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

DE «REFLEX»

# contesten les preguntes

contestarà. Els senyors Cerezo, Busquets, Julià Varderi i Vidal? León ho farà pròximament.

**Preguntàvem:**  
Què opineu de l'actuació de l'Esquerra de Catalunya?

REFLEX publicarà la propera setmana (dia 2 d'abril de 1932) una

## Conversa amb el senyor Miquel Santaló

Alcalde de Girona i Diputats a Corts

### Les nostres enquestes

*Fins avui ens han contestat els senyors:*

*Santaló.* Diputat a Corts i Alcalde de Girona.

*Laureà Dalmau.* Diputat a la Generalitat.

*Dalmau Casademont.* Tinent Alcalde de Girona.

*Rahola.* Antic president del C. U. R. i periodista, director d'«El Autonomista».

*Tordera.* Regidor republicà de l'Ajuntament de Girona.

*Ens ha contestat... però, per avui, no ens pot dir res, el senyor:*

*Pompeu Pasqual.* President del C. U. R. i regidor republicà de Girona.

*No ens han contestat els senyors:*

A. Quintana de Leon (Diputat)—Pere Cerezo—Llorenç Busquets—Josep Escatllar—Marian Julià—Josep Vidal i Ramon Varderi. (Regidors).

ANÍS L'ALIGA

LICOR DRINKGOD

Fill de

Nicolau Regàs

La campanya contra els enchufes

### Càrrecs que tenen els Diputats a Corts per Girona

#### Republicans

*Albert:* Embaixador d'Espanya a Bèlgica (25.000 pessetes + 105.000 pessetes per despeses de representació, moblatge i automòbils). Diputat a Corts (12.000 pessetes.)

*Santaló:* Alcalde de Girona, Professor Escola Normal (6.000 pessetes) Diputat a Corts (12.000 pessetes).

*Quintana:* Diputat a Corts (12.000 pessetes)

#### Republicà-catòlic

*Carrasco Formiguera:* President Comitè del Cotó (18.000 pessetes + despeses de representació 6.000) Diputat a Corts (12.000 pessetes).

#### Regionalista ("Lliga")

*Estelrich:* Diputat a Corts (12.000 pessetes).

#### Maurista (de D. Miquel)

Procedent del camp monàrquic.

*Ayats:* Inspector de l'Institut Nacional de Previsió (9.000 pessetes) Vocal de la Junta Superior Consultiva de la Contribució Industrial. Diputat a Corts (12.000 pessetes).

## Xafarderies Polítiques

Es diu...

...que Pasqual és un juguet dels homes del carrer del Carme.

\* \* \*

...que varen fer-lo president d'aquella casa solament per a cuidar de l'organització de balls, sardanes i funcions teatrals.

\* \* \*

...que tot aquell seguit de renovacions que Pasqual pensava dur a terme abans de fi d'any al baluart dels bons republicans de Girona, s'hauran de guardar per a millor ocasió.

\* \* \*

...que ben clar va dir-li Santaló a la darrera reunió de partit celebrada fa poc al carrer del Carme.

\* \* \*

...que nosaltres, al lloc de Pasqual, sentint la política en tota la seva intensitat, no voldriem ésser solament uns presidents administratius.

\* \* \*

...que si la nostra missió al front d'una entitat republicana no hagués d'ésser estrictament política, presentariem la dimissió del càrrec de seguida amb caràcter irrevocable.

\* \* \*

...que si Pasqual no l'ha presentada, les seves raons tindrà.

\* \* \*

...que aquestes raons, encara que pel mig hi balli una «vara», no podran deixar convençut a ningú.

\* \* \*

...que encara és a temps l'home de ciència i el polític administratiu

CASA DE MENJARS I BEGUDES

**A C A N R I G A U**Berenars econòmics.—Cafès i licors de totes classes  
Carrer de la Cort-Real, 4

GIRONA

d'un casal d'esbarjo, a tornar a reconquerir el prestigi que ha perdut.

\* \* \*

...que Laureà Dalmau, després de la darrera reunió de partit celebrada al carrer del Carne, no creu gens ni mica amb la política que allí segueixen.

\* \* \*

...que la posició violenta que l'esmentat polític sosté, ha de quedar resolta ben aviat.

\* \* \*

...que no està bé que un home de la seva catalanitat i del seu prestigi pugui ésser adherit al Partit Catalana Republicà i a l'Esquerra Republicana de Catalunya.

\* \* \*

...que s'han d'evitar els confusions i dir ben clarament a l'opinió pública al partit al qual es pertany.

\* \* \*

...que això vol dir que dels dos partits n'ha de triar un. O bé es queda amb l'Esquerra de Catalunya, o bé amb el Catalanista Republicà. És hora ja de què Laureà Dalmau es decideixi per un dels dos.

**BOLVES**

Ens han dit que fem una «*campanya contra els homes representants de la democràcia gironina*». No és cert; nosaltres no fem «*campanya contra*». Fem «*crítica de*».

Si l'actuació d'aquests homes no respon a les esperances d'aquells que els *vàrem* votar, ens sembla que tenim el dret de criticar!

\* \* \*

Malgrat tot, si els homes dels qui avui fem la crítica de llur actuació tornessin a presentar-se en una candidatura enfront dels que tenien aleshores davant, nosaltres, els homes de «REFLEX» tornarien a votar a Santaló, Quintana i Albert, malgrat i que algun d'ells ens hagin defraudat.

\* \* \*

S'anuncia l'aparició a aquesta ciutat de «El Radical», òrgan setmanal dels senyors lerrouxistes gironins.

Sentim curiositat per saber si estarà inspirat per «Acció Radical de Catalunya» o pel «Partido Republicano Radical».

\* \* \*

La desaparició de Lindbergh (junior) ha aclaparat a tota l'opinió nord-americana.

La desaparició d'uns diputats per Girona anomenats Ayats i Estelrich no ha aclaparat a ningú!

Serà qüestió de començar a pensar cada any en l'homenatge al *diputado desconocido*.

\* \* \*

«Doña Urraca» se'ns va convertir en «cotorra»... Ah!... I «L'Amistad» en «cotarro».

\* \* \*

Segons «Doña Urraca» la *tradicción es progreso*.... i el Progreso és un carrer de Girona que du a l'estació... De Girona a Fontainebleau hi ha via fèrria.

\* \* \*

«Nosotras —digué Doña Urraca— *las mujeres, no nos hemos metido con la política; fué la política quién se metió con nosotras*»

El pare Adam no es va ficar amb Eva, va ésser aquesta qui es va ficar amb Adam. Però pel que es veu a Adam l'hi va agradar Eva.... A «Doña Urraca» la política també li ha agradat, per això no la deixarà ja tranquila mai més!

\* \* \*

«*Viva el Rey!*» deien a L'Amistad... Ho repetiren tres i quatre vegades i ho corejaren els trenta o quaranta capellans i els cent o dues centes «*madreselvas*» que hi havien a la sala.

El delegat governatiu.... impasible!

\* \* \*

La República, segons «Doña Urraca» és comunista, socialista, maçònica, jueva, antidemocràtica.... i quantes coses més!

El que «Doña Urraca» oblidà, ai las!, és que aquesta República tan poc liberal no va aixecar la guillotina el dia catorze d'abril. Ara ja és tard per aixecar guillotines.... però, sempre és hora per aixecar *las de basto!*

\* \* \*

Doña Rosa Urraca?... La Rosa Luxembourg del Tradicionalisme! La Rosa dels vents.... dels mals vents!

\* \* \*

«Vosté no representa políticament res ja que el seu càrrec se limita a

**ESTADI DE VISTA ALEGRE—Diumenge 28 Març 1932—A les 4 tarda****ACONTEIXEMENT FUTBOLÍSTIC****U. C. Irún contra Girona, F. C.**Quatre vegades campió d'Espanya  
i actual campió del seu grup

Reforçat amb valuosos elements.

Arbitre i linesmens col·legiats—Tirarà el kik-off el nen de l'esportiu senyor Esteve Torres  
Aficionats a l'Esport: No deixeu escapar una tarda de bon futbol!**Preus:** Socis, 2'50 ptes.; No socis, 4 ptes.; Senyores i senyoretetes, 1 pta.; Nois i militars sense graduació, 1 pta.; Llotges amb 6 cadires, 5 pessetes.  
Poden adquirir-se localitats a l'estatge del GIRONA F. C. (Cafè Morat, primer pis) de set a nou del vespre



ésser el President d'una junta Administrativa». (*Paraules d'un Diputat a un President d'un centre qualsevol*)

Obligació del President: Muts i a la gàbia!

A l'amo d'un taller de «Construccions Mecàniques» li hem regalat un exemplar de l'obra Miself «L'home ben educat».

Perquè l'educació consisteix —i molts ho obliden— no en saber-se «buscar un xerraire» ni deixar-se «fer un riü en aquell puesto» sinó en tenir la delicadesa de demanar les explicacions d'una manera digna i correcte, sense eufemismes però sense grolleries, sense humiliació però, també, sense impertinència i sense vanitat.

«REFLEX», va protestar enèrgicament del fet de col·locació d'una bomba als Tallers Mecànics Sarasa... però això no significa que no tinguem de donar cabuda en les nostres pàgines d'un comunicat de la «Federació Local de Sindicats obrers» quina publicació se'ns pagava. Recordi el senyor Sarasa que aquesta Redacció es limita a publicar el comunicat sense fer-hi cap comentari. A més es tractarà d'un comunicat al que el Sr. Sarasa podrà contestar públicament..... i no ho ha fet! Perquè enfadar-se doncs!?

## Esports

Júpiter 5  
Girona 1

Ja hi som, ja la ballem. Surten els equips a la palestra. El camp de joc és el del Júpiter. Els equips els que encapçalen aquestes ratlles. El Girona prova un jugador que tots i tenen posades les esperances. El Sr. Torres el bon amic Torres, els va dir: Porto un jugador que VE-BO» Pobret! Ens va enredar com uns nens que es deixen enredar. Va resultar només un Bové. No passà d'ací. Remarquem que portava bigoti i vestit blau. Un home toca el xiulet. Caram quina sorpresa. Es l'internacional Llovera. Ves per on el Girona es fa amb gent de classe. Qui ho havia de dir veritat?

Ja hem començat el partit. També hem començat a rebre. Joc brillant per part de la gent del Poble Nou. Barceló fa el que vol. Cases pateix. Martinell fa l'orní. Dispès cau. Puig cull papers. Els gols es figuren.

El fili-pino, que d'extrem dreta dóna lliçons pràctiques a Ferrer que juga d'esquerra, fica la pata en sort. Xuta. Fa gol. L'únic que els gironins marcaran entot el partit. Mitja part. Resultat: 2 a 1.

Ve la segona part. Una repetició més enlairada que la primera per part dels «jupiterinos» (caram quina paraula). Comes bufa. No en toca cap. Vilà s'entreté refilan-se el bigoti. Coll passeja el tipo per l'herba fresca que creix a l'atzar. Un a un van ficant-se els gols a la xarxa. Fins a cinc. Com fou? molt senzill. Martinell sol·licitava la tarja al davant, la trametia a Puig, aquest volia rebre'l dignament, es tombava i la pilota ja era a la xarxa. Oi que bonic? Doncs més encara. Dispès, per no ésser menys, entra a la valenta, fa una tomborella no toca la pilota ni jugador. Cau per vuitena vegada. Es retornat. On sóc?, diu. Cinc a un. Res més. Fins demà a Badalona. Distincions? «Brillaron por su ausencia».

Badalona 2  
Girona 0

No va de lona. L'equip de la costa va de blau. Són dolents, tant, que igualen al Girona. El nostre equip jugà molt, sí. Molt. Es cert. Els altres no jugaren tant. Comencem. Martinell i Dispès es refan. Treuen faves d'olla i reperteixen estopa a tort i a dret. Puig els iguala i fa un paper brillant. Rep trompades. També rep sol·licituds. No rebé cap satisfacció. Quina llàstima, ara que s'ha de casar. Vilà treballa de valent. Comes encara més. Cases està magistral. Juga com si encara fos jove. Ja està dit tot. Ferrer no s'aguanta. Ha passat la nit ballant i el quart d'hora de joc ja no pot amb les seves lleugeres cames. Escuder va de bòlit. Ha demanat la promesa i es reserva. Coll ha perdut la nit i no en veu cap. Només estorba. Pueyo va bé. Juga com si fos amateur. Reparteix llenya i li donen xarop. Forgues en treu la conseqüència de què és bon element. Flavià fa de Piera «En sus tardes malas». Abans d'acabar el partit ha de jugar de mig ala. En aquest lloc fa de Samitier «en sus tiempos buenos». Una cosa compensa l'altra. Explicant això ha passat mitja part. Zero a zero. Vilà rep i plega. Quedem deu jugadors. El «BADABLAU» ho aprofita i es llença a l'atac.

El nostre tercet defensiu semblen els xinos rebutjant els atacs japonesos. Puig es fa aplaudir. Forgues renega com el que és. Vol ficar un gol a la xarxa. Pum! ja està. Un a zero. Forgues s'ha sortit amb la seva. Ara és Castro qui ho intenta. Patam! Ja està també. Puig l'ha volguda parar i s'ha esberdellat la testa, MIO CRIS-

TO. Uns moments per retonar-lo. Vilagran balla de content. Vol jugar No el volem. Es petit. Puig torna a la porta. Mans s'ajunten. Sentim un soroll llarg i perllongat Aplaudeixen? Ens diuen que sí. Ah molt bé, això és aplaudir, ara ho veiem, Tit, Tit, Tit, que cridem gallines? No, senyors el partit s'ha acabat. Fins diumenge.

EL VERMOUTH

“Branca”

és el millor

Dipositari a la província de Girona:

Joaquim Tordera

EL LECTOR DIU...

## Els sous de l'Estat

Hem vist amb sorpresa, que els pressupostos aprovats a les Constituents, malgrat de la desfeta econòmica que travessa actualment Espanya, s'han augmentat amb crescudes partides.

Avui dedicarem el nostre modest i desinteressat comentari, al que fa referència a Comunicacions, i diem desinteressat comentari, perquè no pertencem al mateix. D'aquí que creiem poder jutjar amb tota imparcialitat.

Dit Ministeri s'ha augmentat amb la quantitat de 41 milions més que en anys anteriors, que es destinen solament per augment de la plantilla de personal, encara que a jut nostre fóra necessari el preocupar-se del millorament dels materials tècnics que, malauradament, són força deficients. Però com que estem convençuts que no es pot arreglar tot de «golpe y porrazo», ens conformem en què, de moment, es pensi amb el millorament dels sous dels empleats al mateix.

Hem pogut comprovar que s'han repartit aquests 41 milions amb una injustícia digna de tota censura, doncs s'han abandonat les classes més humils que indubtablement són les que més necessitat tenen d'un augment de sou.

Els únics que han gaudit d'aquest augment, han estat els carters de segona categoria, els quals de 7'50 pessetes que cobraven els han posat a 8 pessetes diàries, tenint present; però, que aquest porten prestant servei al Cos de 15 a 20 anys.

En canvi es dóna el cas curiós que els que ingressen avui cobren ja 8 pessetes, no fent més que posar-los a un mateix nivell.

Amb això tenim, doncs, que tots

els funcionaris proletaris d'aquest ministeri, cobren 8 pessetes diàries, i altres menys encara, com són els ajudants d'oficines, condemnats a un veritable sou de fam.

Nosaltres creiem fermement, que hauria estat més just augmentar els sous més baixos, posant-los amb relació del que necessita una família obrera per viure, destinant el sobrant al sous més elevats, ja que els mateixos poden fer més front a la carestia de la vida.

Creiem també que és una injustícia que ingressin avui percebeixin el mateix sou que els que porten de 10 a 20 anys prestant el servei al cos, que afegit el migrat sou que percebeixen, és el que ha motivat la justa protesta que han fet els carters, que no veuen complir-se les promeses de millorament ràpid que se'ls havia promès.

Solament farem constar que el subsecretari de comunicacions, a nosaltres ens és igual la persona que el desempenya, diem això perquè no es creguin que anem contra dit funcionari, cobra la fabulosa quantitat de 36.000 pessetes anyals.

Nosaltres no trobem gens bé que mentre uns cobren un sou excessiu, els altres en cobrin un de migrat, sou que indubtablement els ha de portar el malestar econòmic dintre llurs pròpies llars, fent-los la vida impossible i odiable.

Això ens ha donat a comprendre una vegada més, que en aquesta «República de Trabajadores, de todas clases», solament poden viure els que no són treballadors, doncs a uns se'ls condemna a un sou de fam i als altres en atur forçós, no trobant els uns, l'ajut que en justícia els correspon, mentre els altres viuen esplèndidament amb varis sous de l'Estat.

¿Fins a quan durarà això? ¿Nosaltres obrers tenim la resposta?

S. PERET

## Cinema "Gran-Via"

El local predilecte del públic distingit prepara els millors èxits de l'any que es projectaran pròximament

## El camino de la vida

Primer film rus parlat i cantat

## Eran trece

parlat en espanyol

## ¿Cuándo te suicidas?

la pel·lícula que vos farà oblidar tots els mals de caps, interpretada per

IMPERIO ARGENTINA

## Dr. Bosch Masgrau

Especialista

Coll i Pulmons



Plaça de l'Oli, 2 pral.



El regidor que ens fa aquestes declaracions

## Parlant amb un regidor...

*Hem parlat amb un regidor de la majoria. Conversa agradable i vermut de franc. Unes anxoves ben amanides, un sol de març que ens retornava i una vista bonica a l'entorn nostre. «Merendero de la Barca» era el lloc on el nostre regidor, amb to confidencial i aire de misteri ens féu les extraordinàries declaracions que a continuació publiquem.*

...?

—No em parreu pas d'això. Vull dir-vos sincerament el que penso i ser-vos franc. Santaló, per mi, és un bon amic, però per damunt de l'amistat hi ha sempre el prestigi polític. Santaló, doncs, s'està jugant el seu prestigi.

...?

No us impacienteu. Us diré el perquè. Fa gairebé un any, el dotze del mes que ve el complirà, que la con-

fiança del poble ens portà a ocupar el lloc que avui tenim a l'ajuntament. Fins a les eleccions de diputats Santaló exercí magistralment el càrrec d'alcalde de Girona. D'aquella data fins al present com l'ha exercit?

...?

No és un retret a ell, sinó al partit. Si el partit nostre tingués una ferma disciplina política, permetria que Santaló deixés el càrrec abandonat en mans d'un home d'una altra ideologia? Molt bé que Santaló no pugui cuidar-se de l'alcaldia a fi d'atendre les seves moltes ocupacions, però la seva clarividència hauria de fer-li veure que és molt mal jutjat per l'opinió i àdhuc i tot, encara que es dissimuli molt bé, pels seus companys de consistori.

...?

Efectivament, ell no té altre remei que dimitir el càrrec d'alcalde a fi d'evitar que porti els destins de la ciutat un home de dretes com Miquel de Palol, afiliat al Partit Catalanista Republicà.

...?

No, no tinc cap rancúnia a Miquel de Palol. És un bon noi, un bon company i un bon amic. Però vós compendreu que, políticament,estic d'ell molt distanciat.

...?

Admetent la suposició de que Santaló presenti la dimissió, cosa que jo al seu lloc i en el cas d'ell ja hauria presentat, de seguida trobaríem un substitut. D'ací ve que no comprenc les predileccions de REFLEX ni la simpatia que sentiu per Palol

## Coliseu Imperial

AVUI I DEMA

GRANS FUNCIONS DE CINEMA

A petició de nombrós públic

## Trader Horn

La pel·lícula miracle que ha omplert els més importants locals d'Espanya. Sorollós èxit al «Palacio de la Música» de Madrid i «Tivoli de Barcelona»

Completa el programa la magnífica producció

## SU ÉXITO

opereta revista per la simpàtica parella JACK MULHALL i ALICE WHITE

Dissabte i diumenge estrena

## La Fruta Amarga

parlada en espanyol per J. de Landa

alcalde. ¿Es que entre els homes de la majoria no hi ha qui pugui desempenyar el càrrec millor del que ho fa Palol?

...?

Ja ho sé que vosaltres, fora Santaló, sosteniu que ell és el millor que pot ocupar l'alcaldia. Però ara jo us dic: I Cerezo? I Pasqual? I Rahola? I Tordera? I Dalmau? Es que algun d'aquest no seria tan apte com Palol mateix?

En arribar a la pregunta precedents, ens escapa una rialla mig irònica, ens passem el vermut gorja avall, piquem de mans, aprofitem la oportunitat, abusem i demanem més anxoves. El nostre home no ha vist res. Continuem preguntant.

...?

Es clar beure que hi hauria lluita. I molta que n'hi hauria. Però fins algunes vegades suposo que si Santaló no dimiteix el càrrec és per no deixar traslluir al públic la poca concòrdia i la poca disciplina que hi ha entre els homes que avui són del Consistori. Es trist confessar-ho, però és la veritat. Vosaltres ho heu constatat una infinitat de vegades. Cuanques coses presentades per un home de la majoria no han estat rebutjades, en plena sessió, pels seus propis companys? Fa poc, encara és viu el record perquè passà la setmana darrera, una proposició de Vidal que volia adquirir una caldera nova per l'escorxador fou rebutjada pel seu company de majoria Sr. Escatllar. ¿No és prou eloqüent això? Altres casos hi ha encara, fixeu-vos-hi bé!

Si efectivament. El càrrec el de-

sitgen Pasqual, Tordera, Cerezo, Vidal i Rahola. Qui el tindrà si Santaló dimiteix?

«Ecco il problema».

El nostre regidor cridà el camarer. Ens diu si volem quelcom més. Paga les consumacions. Ens toca l'esquena s'allunya tranquilament. Quedem allí tots sols, amb un bloc de notes per omplir i fem una cara de sorpresa que fa riurer al noi que ens ha servit. Hem de deixar passar una estona més per no atrapar el regidor incògnita. No fos cas que algú ens veiés i endevinés qui es l'autor d'aquesta conversa. Tres quarts de dues. Un taxi enviat pel bon regidor, gran amic nostre, ens porta a casa. D'ací estant, d'aquestes planes, li transmetem les gràcies més cordials.

Calçats Malaret Girona

## El preu del pa

Rebem de Martí Llloch, president del gremi de flequers

Senyor Director de «REFLEX»  
Ciutat

Distingit senyor meu: Veig en el seu darrer número i amb lletres vistoses, a primera plana, la següent manxeta: «Les autoritats han d'oposar-se a l'augment del preu del pa».

Molt bé; molt ben escrit; molt pràctic, sobretot en els actuals moments calamitosos que travessa l'economia familiar. Malgrat tot, jo em permeto dir-li tot el contrari: «és necessari s'autoritzi l'augment del preu del pa».

Vostè dirà que REFLEX defensa els interessos del poble; per tant no es pot permetre, en els actuals moments, dit augment. Però ara jo dic: és que els interessos dels industrials forners no són del poble?

¿Vostè creu que es deu haver de sacrificar i portar a la misèria a aquests petits industrials, a aquesta classe sofrida que per poder sortejar els tràngols de la vida exposa un capital sovint adquirit amb llurs suors i privacions? ¿Creu també que s'ha de perjudicar a aquesta classe que per a poder emancipar-se de l'explo-tació de la classe capitalista treballa quinze o setze hores diàries junt

amb l'esposa i els fills, contribuint, encara, amb totes les excessives càrregues que els exigeixen pel sosteniment del municipi i de l'Estat? ¿Es que no són sagrats els interessos d'aquests?

¿Creu vostè que és humà portar a la misèria a aquesta classe sofrida i tancar així llurs portes i afegir-los a la llista inacabable dels sense feina?

Hi ha dues solucions: o bé s'autoritza l'augment del pa en cinc cèntims per quilo com es demana, ben poca cosa representa a l'economia domèstica, o bé s'obliga als fabricants a rebaixar les 7 pessetes que han augmentat per 100 quilos de farina. L'autoritat no pot seguir més que un dels dos camins.

Per acabar, sàpiga senyor director de REFLEX, i amb vostès l'opinió tota, que la nostra indústria és la més controlada de totes, no així les demés i el comerç en general que representen en sí una càrrega molt més crescuda dins l'economia de cada família. Més encara: la nostra classe vé sofrint, de temps, la cobèjança dels farinares que li han posat un dogall al coll i cada setmana ha anat estrenyent-li més fins arribar a la darrera paraula, a l'últim esforç: la misèria dels forners o l'autorització de l'augment.

Què creu vostè preferible, senyor Director de REFLEX?

Calçats Malaret Girona

## Correu

Havas-Fabes.—La vostra «Borsa Política» va en aquest número.

Jamalaji-Jamalajà.—Us heu equivocat: El nostre setmanari a l'acceptar la vostra col·laboració feia referència a «Ressons» de tipus polític. Les qüestions de faldilles, als homes d'aquesta casa sempre ens han sortit malament.

Envieu quelcom referent a alguna personalitat gironina... i que tingui gràcia.

P. R. R.—Llegiu «El Radical» que sortirà aviat! (anunci gratuït).

Quelus.—Això de què ens empesquem la meitat del correu, es una bola tan grossa com... el vostre cap. Animal!

Lluç.—Besugo!





**L'Amistad.**—En el passat dimecres i organitzada per el «Centro Tradicionalista» va tenir lloc en aquest local, una vetllada selecta amb programa escollit que complagué a bastament al nombrós públic que hi va assistir, entre el que sovintejava l'element femení.

**Donya Urraca.**— És una obra tragi-còmica, a estones quelcom atrevida de to, parlada totalment en espanyol, fotografia regular, bona d'expressió, veu clara i ben timbrada, sonoritat impècable.

Lo millor d'aquesta obra, es evidentement, el lèxic i els arguments aportats, veigi's sinó aquestes mostres:

«Estos hombres que porqué tienen cinco céntimos en calderilla, de ciencia en la cabeza»...

«Padecemos crisis de hombres»  
«España es católica, porqué católicos son la mayoría de españoles. Si España es por mayoría católica, católico tiene que ser su Estado».

«No hay derecho a quitarnos a nosotras madres, lo más que amamos, nuestros hijos no son del Estado».

«Buscamos hombres que den la talla»

«Nosotras las mujeres nos metemos en política, porqué la política se ha metido con nosotras».

«El pueblo español es bueno, tiene un corazón de oro, pero con una capa de barro, quitemos ese barro».

El obrero tiene derecho a un salario mínimo que satisfaga sus necesidades, a una casita alegre, higiènica, soleada, confortable, a una ensenyanza para sus hijos y a unos seguros por invalidez, paro forzoso, enfermedad, etc.»

«Desde el 14 de Abril ya he llorado mucho, cuando las turbas en las calles blasfemaban y lanzaban palabras soeces, yo lloraba por España, por la pobre España».

«Los hombres son los conductores de la Nación y nosotras las pasajeras».

«En el momento presente decimos a los conductores. Cuidado! habéis perdido el camino».

«Cuando los hombres, los conductores, vayan nuevamente por el sendero recto y bueno, nosotras las mujeres españolas, volveremos a nuestra vida de hogar, dejaremos la política».

«Pero en la hora presente precisa nuestro concurso para que más tarde pueda decirse que el corazón de las mujeres salvó a España».

**Còmica.**—A càrrec d'un home, malament de fotografia, tècnica i arguments en desús però en quan a comicitat divinament bè, direm que durant el temps que va durar aquesta projecció, la hilaritat del públic no va decaure un sol moment.

Va explicar-nos un *cuento* ocorregut en un poble d'aquesta província en el que l'Ajuntament va acordar, per un vot a favor, que Déu no existia. Diu que el Rei dels tradicionalistes (ja va dir el nom però no podem recordar-lo) va fer el jurament a Déu i a l'arbre de Güernica. Amb això tenim assegurat l'Estatut de Catalunya.

«Portem tots la bandera *espanyola* dins del cor entrelleçada amb les quatre barres».

«No fem campanya monàrquica ni contra el règim».

«No fem la crítica del Govern perquè ell ja se la fa amb els seus actes».

I acabà *brodant* una frase d'elogi a la Sra. Urraca, amb un ramell de flors, una creu i la gentilesa de la senyoreta esmentada.

**Local.**—Observarem algunes coses que no hem vist en les demés sa-

lles de cinema locals, en lloc del con-sebut «Prohibido fumar» hi havien uús cartallets que deien «Prohibido tirar rayas en las paredes». El cinema es projectava a les clares, encara que per un moment es va projectar a les fosques si bè tota una càpsa de llumins estratègicament repartits per el saló, donaren una bella visual al mateix.

Ple? Ple! però ple... no pas més.

Entre la concurrència en Xinxola, el sastre ex-regidor, uns quants «hermanos» i algunes «dames dels ropers» i també alguns clergues, moltes *dones*, algunes *noies* i algú més que com nosaltres mateixos, va anar a fer-hi el *préssec*.

En conjunt una bona vetllada en consonància amb el preu, a l'abast de totes les fortunes.

El públic va pendre part en activa a l'hora dels aplaudiments que potser varen prodigarse en excés, en algunes ocasions vegèrem com els paràgrafs eran brutalment *decapitats* per aplaudiments o per rialles. Hem de repetir que cal guardar-se els entusiasmes per a la sortida, ja que els aplaudiments i les rialles ofeguen les paraules del escenari amb greu perjudici per el mateix públic, que no pot copsar els millors mots que arradoneixen un paràgraf.

Cal doncs felicitar al C. T. per la vetllada en qüestió i esperem que l'èxit de la mateixa esperonarà als organitzadors per a unes properes reunions que espraencem tan divertides com l'esmentada.

A l'entrada plovinjava, però a la sortida donaven l'aigua per l'amor de Déu.

C.

Tallers Gràfics de Salomó Marquès - Girona

# Fustes Farreras

## Girona

Tintoreria "Els Mil Colors" d'ANTONI GÜELL

LA MÉS RÀPIDA EN L'ENTREGA DELS ENCARRECS ENCOMANATS

CASA CENTRAL: Rambla Llibertat, 3

GIRONA